

عنوان مقاله:

تاثیردانه گیاه جو (*Hordeum vulgare* L.) بر تکوین بافت ریه در جنین موش های صحرایی دیابتی

محل انتشار:

فصلنامه پاتوبیولوژی مقایسه ای، دوره 11، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فاطمه اربابی

باقر مینایی زنگی

مهرانگیز صدوقی

خلاصه مقاله:

هدف از این تحقیق تاثیردانه گیاه جو بر تکوین بافت ریه در جنین موش های صحرایی دیابتی می باشد. مطالعه تجربی روی ۶۰ سر موش صحرایی در ۴ گروه به شرح زیر انجام گرفت: ۱. کنترل، ۲. غیر دیابتی + مصرف جو (روزانه ۳۰۰ گرم بصورت مصرف خوراکی)، ۳. دیابتی + غذای معمولی، ۴. دیابتی + مصرف جو (روزانه ۳۰۰ گرم بصورت مصرف خوراکی). القاء دیابت با تزریق داخل صفاقی استرپتوزوتوسین ایجاد شد. در روز ۲۱ بارداری جنین ها از شاخ رحمی خارج شدند؛ طول سری دمی و وزن جنین ها اندازه گیری شد؛ پس از آماده سازی بافتی، رنگ آمیزی هماتوکسین-ئوزین انجام شد و بافت ریه جنین ها با میکروسکوپ نوری مورد بررسی قرار گرفت. در گروه دیابتی + غذای معمولی برونشیول ها، آلوئل ها و نوموسیت ها تکوین کمتری نسبت به گروه کنترل داشت و بیشترین عروق پرخون و التهاب دیواره های بینابینی در این گروه دیده شد. گروه دیابتی + مصرف جو برونشیول ها، آلوئل ها و نوموسیت ها تکوین بیشتری نسبت به گروه دیابتی + غذای معمولی داشت، در این گروه عروق پرخون و التهاب دیواره های بینابینی کمتر از گروه دیابتی + غذای معمولی دیده شد. وزن جنین ها در گروه دیابتی + غذای معمولی افزایش یافته بود در حالی که در گروه دیابتی + مصرف جو این مقدار تا حدودی کاهش داشت ولی معنادار نبود. طول سری دمی در جنین های گروه دیابتی + غذای معمولی نسبت به گروه کنترل کاهش داشت که مصرف جو در گروه دیابتی + مصرف جو نیز تاثیر بر رفع آن نداشت. به نظر می رسد که مصرف دانه جو در تکوین بافت ریه جنین موش های دیابتی مفید باشد. مصرف جو میتواند تا حدودی افزایش وزن ناشی از دیابت را تعدیل بخشد ولی در رفع کاهش طول سری دمی ناشی از افزایش قند بی تاثیر است.

کلمات کلیدی:

دیابت، گیاه جو، تکوین، ریه، استرپتوزوتوسین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1824331>

